

оная тържествена минута, когато двама отъ монастырски-тъ достопочитаеми старци откриха прѣдъ насъ тая златозапечатана грамота. . . .

Трѣбова да ти исповѣдамъ правичка-та, менѣ ми се стори, че придобивамъ едно безбройно имане, което никой не можеше да ми земе. Трѣбова да ти обадиж, че день-тъ, тоя день, въ който азъ видѣхъ бесцѣнна-та паметна остатка отъ стари врѣмена, ште бжде единъ отъ най-забѣлѣжителни-тъ въ животъ-тъ ми.

Нѣма въ цѣло Българско монастырь приличенъ на тоя, така по направа-та и по положение-то си, както и по значение-то си. Прѣкрасенъ и великолѣпенъ на гледъ, той е не по-малко важенъ и забѣлѣжителенъ по паметници-тъ, които заключава, каквото много ржкописни книги и други стари остатки. Много множество Българе идатъ тукъ на поклонение въ по-го-лѣми-тъ черковни празници, най-много въ празници-тъ на Рилский Светитель.

Въ монастырь-тъ имало училиште, дѣто прѣдавалъ единъ учитель, семинаристъ, който е свършилъ въ богословско-то училиште въ Бѣлградъ. А зашто то врѣ-ме-то бѣше за пластеніе сѣно, повечето отъ монастырски-тъ човѣци се бѣха разнесли по работа; и както ни казаха, по тая причина ученици-тъ не учили А като не можихъ да посѣтж училиште-то, азъ не могж ништо да ти обадиж за положение-то му.

Отъ какъ посѣтихме библиотека-та на монастырь-тъ и се поклонихме на свети-тъ мошти Светаго Ивана, Рилскаго чудотворца, ми се приготвихме за тръгнo-ваніе. Кроежъ-тъ ни бѣше да прѣминемъ прѣзъ планина-та за Самоковъ. Така скроено, така завършено. Ми зехме прошка и благословение отъ старци-тъ и всички монастырски отци, и весело прѣминяхме